

20 Ιουλίου 2025: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

† Ηλίου προφήτου του Θεσβίτου (940 π.Χ.).

Ήχος: πλ. α' – Έωθινόν: ΣΤ' – Απόστολος: Ίακ. ε' 10-20 – Ευαγγέλιον: Ματθ. θ' 1-8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Ιουλίου, Ζ' Ματθαίου.

Απόστολος: Β' Τιμ. β' 1-10 – Ευαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

τας στό γράμμα του νόμου, νά ἐπιδιώκουμε, μέ παρρησία, ἀλλά καί διάκριση ἔναντι τῶν Πολιτειακῶν Ἀρχῶν, τήν ἀποφυγή του, διαβεβαιώνοντας στήν προσωπική μας τιμή καί ἀξιοπρέπεια, ἕως ὅτου ἡ Πολιτεία καταργήσει τό ἀναποτελεσματικό αὐτό, τελικά, μέτρο, τό ὁποῖο ἀναγκάζει τούς τίμιους ἀνθρώπους νά παραβιάζουν τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ καί ἐνθαρρύνει τούς ἀσυνείδητους νά τό χρησιμοποιοῦν γιά νά ἐπιτυγχάνουν τά ἀνομολόγητα καί ἄνομα σχέδιά τους. Ἀμήν!

Ἀρχιμ. Ἐ. Οἰκ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ Δ. ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΨΗΦΙΔΩΤΟΥ ΣΤΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ

Τά ἀνά τήν οἰκουμένη ἐντοίχια χριστιανικά ψηφιδωτά
καί οἱ ναοί πού τά ἀποθησαυρίζουν
(Α' ἐκδ., **σχῆμα 24x28 ἐκατ., σελ. 720**)

Ἕνα μνημειῶδες ἔργο, ἕνα μοναδικό πανόραμα τῆς τέχνης τοῦ ψηφιδωτοῦ, ὅπως αὐτή ἐνυλώνεται καί ἀποθησαυρίζεται στά ἀνά τόν κόσμον χριστιανικά μνημεῖα. Ἡ ἱστορία τῆς χριστιανικῆς ψηφιδογραφίας καταγράφεται ἀνά περιόδους καί στή συνέχεια περιγράφονται ἀναλυτικά καί συστηματικά, μέ γλαφυρό τρόπο, τά σχετικά ἔργα τέχνης ἀνά τήν οἰκουμένη. Στό τέλος τῆς καλαίσθητης ἐκδοσης παρατίθενται γλωσσάρι ἀρχιτεκτονικῶν ὄρων, κατάλογος εἰκόνων καί σχημάτων, καθώς καί κατάλογος φωτογραφιῶν ἐπιμέτρου. Τόν συλλεκτικό τόμο προλογίζει ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος.

89,5
ἡ ἑξῆς σελίδα στό FM

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ίασιου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 73ον

20 Ιουλίου 2025

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 29 (3764)

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΡΚΟΥ

Ὡς πρὸς τό ζήτημα τοῦ ὁρκου, παρατηροῦνται δύο τάσεις στήν Ἁγία Γραφή. Στήν Παλαιά Διαθήκη, στήν ἐποχή δηλαδή πού ὁ κόσμος δέν εἶχε εὐλογηθεῖ μέ τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὁ ὁρκος ἦταν ἀποδεκτός, ἐξ αἰτίας τῆς δυσπιστίας τῶν ἀνθρώπων. Αὐτή τήν ἀλήθεια χρησιμοποιοῖ καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅταν, γιά νά διαλύσει τή δυσπιστία τῶν Ἑβραίων κατὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπικαλεῖται τόν ὁρκο πού ἔδωσε ὁ Θεός στόν γενάρχη Ἀβραάμ. Ἀντιθέτως, στήν Καινή Διαθήκη, ὅπου κυριαρχεῖ τό πνεῦμα τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου, ἡ ἀποφυγή τοῦ ὁρκου συστήνεται ρητά καί κατηγορηματικά. Ὁ ἴδιος ὁ Χριστός εἶναι σαφές ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ: «Ἐγὼ σᾶς λέγω νά μήν ὀρκίζεσθε καθόλου καί νά εἶναι ὁ λόγος σας ἕνα ξεκάθαρο «ναί» ἢ ἕνα ξεκάθαρο «ὄχι»» (Ματθ. 5,34.37). Ὁ δέ ἀδελφόθεος Ἰάκωβος ἐπιτακτικά προτρέπει τούς χριστιανούς, στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα, πού ἀκούσαμε σήμερα: «Πρὸ πάντων, ἀδελφοί μου, μήν ὀρκίζεσθε οὔτε στόν οὐρανό, οὔτε στή γῆ, οὔτε σέ ὅτιδήποτε ἄλλο» (Ἰακ. 5,12).

Στήν ἐποχή μας ἀναπτύσσεται, συχνά, μεγάλη συζήτηση περί τοῦ ὁρκου, σχετικά μέ τή σκοπιμότητά του καί τό ἐνδεχόμενο κατάργησής του ἀπό τή δικαστική πρακτική, καθώς καί ἀπό δημόσιες ἐκδηλώσεις καί τελετές. Ἄν ἡ «φιλολογία» περί τῆς κατάργησής του βασίζεται σέ καθαρές σκέψεις καί εἰλικρινεῖς προθέσεις, μέ σκοπό τήν ἀποκάθαρση τῆς δημόσιας ζωῆς ἀπό τόν κίνδυνο τῆς ἐπιπορκίας καί τοῦ διασυρμοῦ τῆς ἀνθρώπινης τιμῆς, ἔχει καλῶς. Ἄν, ὅμως, ἡ ὅλη συζήτηση γίνεται γιά νά ἀνοίξει περαιτέρω ἡ συζήτηση τῆς συστηματικῆς ἐπιχειρούμενης ἀποϊεροποίησης καί ἀποχριστιανοποίησης τῆς κοινωνίας, τότε ἔχει πονηρό ὑπόβαθρο.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίακ. ε΄ 10-20)

Υπόδειγμά μας οι Προφήτες

Αδελφοί, υπόδειγμα λάβετε, τῆς κακοπαθείας καὶ τῆς μακροθυμίας τοὺς προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας· τὴν ὑπομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε, ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων. Πρὸ πάντων δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀμνύετε μήτε τὸν οὐρανὸν μήτε τὴν γῆν μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἦτω δὲ ὑμῶν τὸ ναὶ καὶ τὸ οὐ οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν πέσητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσευχέσθω· εὐθυμεῖ τις; Ψαλλέτω. Ἀσθενεῖ τις ἐν ὑμῖν; Προσκαλεσάσθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἐκκλησίας, καὶ προσευξάσθωσαν ἐπ' αὐτὸν ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου· Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτὸν ὁ Κύριος· κἂν ἁμαρτίας ἦ πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῇτε· πολὺ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη. Ἠλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς γῆς ἐνιαυτοὺς τρεῖς καὶ μῆνας ἕξ· Καὶ πάλιν προσηύξατο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ ἀπὸ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γινωσκέτω ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδοῦ αὐτοῦ σώσει ψυχὴν ἐκ θανάτου καὶ καλύψει πληθὺς ἁμαρτιῶν.

Οἱ θέσεις τῶν Πατέρων

Καταθέτουμε ἀκολούθως τὴν ἄποψη τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῶν ἁγίων Πατέρων της, γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ ὅρκου, ἐπιχειρώντας νὰ διαφωτίσουμε ἓνα θέμα τὸ ὁποῖο τείνει νὰ γίνῃ «ταμποῦ», λαμβάνοντας διαστάσεις τίς ὁποῖες δὲν ἔχει, τουλάχιστον στὴ μετὰ Χριστὸν πραγματικότητα.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος χαρακτηρίζει τὸν ὄρκο «ψυχικὸ νόσημα» καὶ «φοβερότατο ἁμάρτημα», ἐνῶ σὲ ἄλλο σημεῖο γίνεται πρὸ σκληρὸς στίς ἐκφράσεις καὶ ἀποκαλυπτικός: «Φοβερό πρᾶγμα ὁ ὄρκος καὶ ἐπιβλαβές, ὀλέθριο φάρμακο, φοβερό δηλητήριον, σατανικὸ βέλος, ἰσχυρὴ παγίδα, βρόχος γύρω ἀπὸ τὸν λαιμό... Καὶ ὅταν τὸν τηροῦμε καὶ ὅταν τὸν παραβαίνουμε, τὸ ἴδιο ἁμαρτάνουμε». Ὁ Μέγας Βασίλειος προτείνει νὰ εὐρεθῇ ἄλλος τρόπος γιὰ νὰ γίνονται πιστευτές οἱ καταθέσεις τῶν μαρτύρων στὰ δικαστήρια, γιατί ὁ ὄρκος «προξενεῖ θάνατον στίς ἀνθρώπινες ψυχές, ἐπειδὴ ἐκεῖνος πού ὀρκίζεται πολλές φορές προβαίνει στὴν ἐπιπορκία. Διὰ τοῦτο, ἐπιβάλλεται ἡ διακοπὴ τοῦ ὅρκου...». Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος στηλιτεύει τὴν κακὴ συνήθεια τοῦ ὅρκου λέγοντας: «Πολὺ μεγάλο κακὸ νὰ δίνεις καὶ νὰ παίρνεις ὄρκους, διότι καὶ μέ τὰ δύο μπορεῖ νὰ γίνεις ἔνοχος τιμωρίας».

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί μου, πάρετε ὡς παράδειγμα κακοπάδειας καὶ ὑπομονῆς τοὺς προφῆτες, οἱ ὁποῖοι κήρυξαν στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Μακαρίζουμε ὅσους ἔχουν ὑπομονή. Ἀκούσατε γιὰ τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἰωβ καὶ ξέρετε τὸ τέλος ποὺ τοῦ ἐπεφύλαξε ὁ Θεός. Γιατί ὁ Θεός εἶναι πολυεύσπλαχνος καὶ ἐλεήμονας. Πρὸ πάντων, ἀδελφοί μου, νὰ μὴν ὀρκίζεστε, οὔτε στὸν οὐρανὸ οὔτε στὴ γῆ οὔτε μέ κανέναν ἄλλο ὄρκο, καὶ νὰ εἶναι τὸ δικό σας «ναί» πραγματικὸ «ναί» καὶ τὸ δικό σας «ὄχι» πραγματικὸ «ὄχι», γιὰ νὰ μὴν κατακριθεῖτε. Ἄν κάποιος κακοπαθεῖ, νὰ προσεύχεται. Ἄν εἶναι χαρούμενος, ἄς ψάλλει. Ἄν κάποιος ἀπὸ σᾶς εἶναι ἄρρωστος, νὰ προσκαλέσει τοὺς πρεσβύτερους τῆς ἐκκλησίας νὰ προσευχηθοῦν γι' αὐτόν καὶ νὰ τὸν ἀλείψουν μέ λάδι στὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἡ προσευχή ποὺ γίνεται μέ πίστη θὰ σώσει τὸν ἄρρωστο καὶ θὰ τὸν θεραπεύσει ὁ Θεός, καὶ ἂν ἔχει διαπράξει ἁμαρτίες θὰ τοῦ συγχωρεθοῦν. Νὰ ἐξομολογεῖστε τίς ἁμαρτίες σας ὁ ἓνας στὸν ἄλλον καὶ νὰ προσεύχεστε ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον, γιὰ νὰ θεραπευθεῖτε. Ἡ προσευχή τοῦ δίκαιου ἀνθρώπου ἔχει μεγάλη δύναμη καὶ ἀποτελεσματικότητα. Ὁ προφήτης Ἠλίας ἦταν ἄνθρωπος μέ ἀδυναμίες σάν καὶ ἐμᾶς καὶ προσευχήθηκε θερμά νὰ μὴ βρέξει καὶ δὲν ἔβρεξε στὴ γῆ ἐπὶ τρία χρόνια καὶ ἕξι μῆνες. Καὶ προσευχήθηκε πάλι καὶ ὁ οὐρανὸς ἔδωσε βροχὴ στὴ γῆ καὶ ἡ γῆ βλάστησε τὸν καρπὸ της. Ἀδελφοί, ἂν κάποιος ἀπὸ σᾶς πλανηθεῖ ἀπὸ τὴν ἀλήθεια καὶ κάποιος ἄλλος τὸν ἐπαναφέρει σ' αὐτήν, νὰ ξέρι ὅτι ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἐπανάφερε ἓνα ἁμαρτωλὸ ἀπὸ τὸν δρόμο τῆς πλάνης του, θὰ σώσει μιὰ ψυχὴ ἀπὸ τὸν θάνατον καὶ θὰ καλύψει πληθὺς ἁμαρτιῶν.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Φιλαλήθεια καὶ δικαιοσύνη

Ἀπὸ τὰ παραπάνω εὐκόλα συμπεραίνεται ὅτι ὁ ὄρκος δὲν υἱοθετεῖται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴ διδασκαλία της, ἀλλὰ εἶναι καρπὸς τῆς δυσπιστίας καὶ τῆς καχυποψίας ποὺ χαρακτηρίζουν τίς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ὅλες τίς ἐποχές. Στὴν ἐποχή μας, κυρίως, τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἔχει πάρει ὀξείες διαστάσεις καθότι ἡ ἐμπιστοσύνη, ἡ φιλαλήθεια, ἡ ἀγάπη εἶναι εἶδη πολυτελείας στίς διαπροσωπικὲς σχέσεις. Ἡ εἰκόνα αὐτὴ κάθε ἄλλο παρά τιμητικὴ εἶναι γιὰ τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο, ποὺ εἶναι πλασμένο κατ' εἰκόνα Θεοῦ, εἰκόνα ποὺ προσέλαβε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἡ προσωποποίηση τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Γι' αὐτό, νὰ ἀποφεύγουμε τὸν πειρασμὸ τοῦ ὅρκου στίς σχέσεις μέ τοὺς συνανθρώπους μας, ἀγωνιζόμενοι νὰ τίς κτίζουμε σὲ σταθερές βάσεις εὐλικρίνειας καὶ ἀλήθειας, ποὺ πρέπει νὰ θεμελιώνουν τὴν προσωπικὴ μας ζωὴ. Κι ὅταν βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ ὀρκιστοῦμε, ὑπακούον-